

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 martie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gherman Eduard în numele inculpatului Bodrug Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2014 în cauza penală privindu-l pe

Bodrug Mihail Gheorghe, născut la 14 iunie 1982, originar și domiciliat în com.Grătiești, sat.Hulboaca, str.I.Creangă 42.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 17.05.2012 - 14.01.2014;
2. Instanța de apel: 25.02.2014 - 27.10.2014;
3. Instanța de recurs: 12.02.2015 - 11.03.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 14 ianuarie 2014, Bodrug Mihail a fost condamnat în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope pe un termen de 5 ani.

În baza art.84 Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată parțial pedeapsa fixată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2012, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope pe un termen de 5 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 29 decembrie 2011, aproximativ la ora 12²², fiind efectuată cercetarea sectorului 142-144 a cooperativei „Vilan” din com.Hulboaca, mun.Chișinău, ce-i aparține cet.Lungu Serghei, care a fost arendat de Bodrug Mihail, au fost depistate 153 de ghivece din masă plastică cu volumul de 30 de litri fiecare, în care se aflau cultivate și fiind ridicate 153 fragmente de tulpină de plante vegetale de culoare verde cu miros specific, 153 rădăcini de plante și multiple frunze de culoare verde cu miros specific asemănător cu cel al cînepei care, conform raportului de constatare tehnico-științific nr.695 din 29 decembrie 2011, s-a constatat a fi substanță narcotică - marijuana în cantitate de 4486 grame, ce constituie proporții deosebit de mari - plantele fiind semănate și cultivate de către Bodrug Mihail în scop de înstrăinare.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocații M.Afanas, T.Coadă în numele inculpatului și inculpatul M.Bodrug, care au solicitat:

- avocatul M.Afanas, casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța a examinat cauza în lipsa inculpatului, considerînd că acesta se eschivează de a se prezenta în instanță, concluzie ce este greșită și subiectivă, deoarece inculpatul nu s-a eschivat de la prezența în instanța de judecată, iar afirmațiile fratelui acestuia, cît și a colaboratorului de poliție, urmează a fi apreciate critic, din motiv că relațiile între aceștia sînt ostile; inculpatul nu a fost citat și nu era la curent despre faptul că a fost anunțat în căutare și, respectiv, a fost lipsit de dreptul de a depune declarații, adică de a se apăra; învinuirea adusă inculpatului este una nefondată și neprobată, astfel faptele care nu pot fi dovedite în cadrul procesului penal fiind bazate doar pe presupuneri se tratează în mod obligatoriu în favoarea inculpatului și nu pot fi

puse la baza unei hotărâri de condamnare;

- avocatul T.Coadă și inculpatul, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, invocând că sentința este una neîntemeiată; inculpatul nu a fost citat legal și nu a participat la pronunțarea sentinței, nu a cunoscut despre data și ora examinării cauzei, iar instanța examinând cauza în lipsa acestuia, i-a încălcat dreptul la accesul liber la justiție; colaboratorii de poliție nu au îndeplinit corespunzător atribuțiile sale în ce privește căutarea inculpatului, fapt ce a condus instanța la concluzii greșite și subiective; inculpatul nu s-a eschivat de la organele de drept, nu cunoștea că este deschis un dosar penal în privința lui și că este anunțat în căutare, deoarece nu a primit nici o citație de a se prezenta în instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocații M.Afanas, T.Coadă în numele inculpatului și inculpatul M.Bodrug.

Instanța de apel a constatat că, în prima instanță inculpatul nu a fost audiat în legătură cu neprezentarea acestuia în ședința de judecată fiind anunțat în căutare, astfel acesta a fost audiat în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, din declarațiile căruia rezultă că el recunoaște vina în semănarea și cultivarea plantelor de cânepă, ce conțin substanțe narcotice, solicitând o pedeapsă mai blândă, declarațiile date la urmărirea penală le susține integral, totodată indicând că nu recunoaște faptul că a cultivat cânepa în scop de înstrăinare, dar a făcut-o pentru consum personal.

De asemenea, instanța de apel, reținând declarațiile inculpatului date în ședința de judecată în concordanță cu cele date în cadrul urmăririi penale, a conchis că argumentele acestuia, precum că a semănat și cultivat plante ce conțin substanțe narcotice în scop de consum personal, sînt inventate în scopul ameliorării situației și evitării răspunderii penale, deoarece o cantitate atît de mare de marijuana nu poate fi consumată de o singură persoană, asemenea cantități de mari sînt cultivate doar în scop de înstrăinare și primirii de beneficii.

La fel, instanța de apel a indicat că, verificînd suplimentar materialele cauzei, a ajuns la concluzia că nu au fost stabilite careva încălcări a dreptului inculpatului la accesul liber la justiție, deoarece în cazul dat inculpatul neprezentîndu-se în instanța de judecată a încercat să se eschiveze de organele de drept și de la pedeapsa meritată.

Astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță, reieșind din probele administrate în cauză, corect l-a recunoscut vinovat pe M.Bodrug de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, or, totalitatea de probe verificate și cercetate în instanța de apel, indică direct că inculpatul cu scop de înstrăinare, a semănat și cultivat plante ce conțin substanțe narcotice în proporții deosebit de mari.

De asemenea, instanța a conchis că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și de condițiile de viață ale familiei acestuia, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia a fost condamnat.

5. În recursul ordinar declarat de către avocatul E.Gherman în numele inculpatului, invocîndu-se temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.5), 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că inculpatului i-a fost violat dreptul la apărare și la accesul liber la justiție atît de instanța de judecată, cît și de avocații S.Caluș și A.Munteanu, care nu i-au acordat asistență juridică eficientă și nu au contestat actele instanței; vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate nu este dovedită prin nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și veridică, astfel acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art.217 alin.(4) Cod penal, deoarece nu s-a stabilit intenția lui de a realiza substanțele narcotice; la stabilirea pedepsei penale definitive incorect s-au aplicat prevederile art.84 Cod penal, pe cînd corect urmau a fi aplicate prevederile art.85 Cod penal, în termenul pedepsei definitive nu i-a fost inclusă perioada aflării acestuia în stare de arest; nu a fost îndeplinită corect procedura de cercetare a probelor; nu este nici o dovadă despre respectarea procedurii de citare a inculpatului în prima instanță, acesta fiind audiat în instanța de apel superficial; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în

apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul în numele inculpatului M.Bodrug invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.5), 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care cauza a fost examinată fără citarea legală a unei părți, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă, sau a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii judecătorești contestate.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, a audiat martorii Ig.Postu, S.Lungu, M.Garaz, V.Malear, a cercetat declarațiile inculpatului M.Bodrug date la urmărirea penală, prin care acesta a recunoscut că a cules semințe de cînepă pe care le-a uscat, apoi le-a plantat în ghivece, avînd grijă de ele, le uda, a procurat ventilatoare, aparate de încălzire pentru a menține temperatura în încăpere, iar ulterior urma să taie plantele, să le usuce, după care să le comercializeze, și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 29.12.2011 și planșa fotografică, potrivit căruia în încăperea arendată de către M.Bodrug au fost depistate 153 de ghivece în care erau plantate plante de cînepă, de unde au fost ridicate, împachetate și sigilate 153 fragmente de tulpină de plante de culoare verde, multiple frunze și 153 plante scoase din ghivece; de examinare a 3 saci din polietilenă în care se afla substanța narcotică - marijuana și planșa fotografică din 23.01.2012, ordonanța de recunoaștere și anexare a substanței narcotice în calitate de corp delict din 23.01.2012, raportul de constatare tehnico-științific nr.695 din 29.12.2011, potrivit căruia plantele depistate și ridicate de la inculpat sînt părți superioare ale plantei de cînepă (marijuană) în cantitate de 3028 grame și 1458 grame de frunze a acestei plante de cînepă, în total 4486 grame, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal este integral dovedită.

Instanța de apel, reținînd prevederile art.414 alin.(2), (6) Cod de procedură penală și faptul că partea apărării nu a prezentat careva probe suplimentare, respectînd aceste prevederi, a audiat inculpatul M.Bodrug, a cercetat și verificat declarațiile acestuia date la urmărirea penală, a cercetat declarațiile martorilor Ig.Postu, S.Lungu, M.Garaz, cît și probele administrate în cauză, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Astfel, instanțele de fond au făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui M.Bodrug în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, considerînd că acțiunile lui corect urmau a fi încadrate în baza art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat intenția acestuia de a înstrăina substanța narcotică depistată. Argumentele recurentului în acest sens nu pot fi reținute, deoarece inculpatul, fiind interogată în calitate de bănuit, a declarat că a

semănat și cultivat cînepa depistată în urma percheziției cu scopul de a o vinde, avînd nevoie de bani (f.d.62), astfel că acțiunile acestuia corect au fost calificate ca circulație ilegală a substanțelor narcotice prin semănarea și cultivarea plantelor ce conțin substanțe narcotice, cu scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurentului, precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, deoarece situația de fapt a fost stabilită de instanțele de fond în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și, ca urmare, a fost stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal. Iar faptul nerecunoașterii de către inculpat a scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, nu generează reîncadrarea acțiunilor acestuia în componența altei norme penale, de rînd ce în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc incontestabil legătura cauzală între fapta comisă, acțiunile inculpatului și intenția acestuia.

Astfel, Colegiul penal, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului M.Bodrug în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale infracțiunii date. Atît prima instanță, cît și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, căroră le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, aprecierea probelor nu este de competența instanței de recurs, acesta este atributul exclusiv al instanțelor de fond, care analizează conținutul mijloacelor de probă, iar de către instanța de apel nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, care ar duce la casarea hotărîrii adoptate.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului M.Bodrug a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, deoarece cert a fost dovedit că inculpatul a semănat și cultivat plante care conțin substanțe narcotice (cînepă) în proporții deosebit de mari, avînd intenția de a le înstrăina pentru a primi beneficii.

Prin urmare, Colegiul conchide că argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii sînt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei.

Colegiul penal menționează că, conform art.17 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să asigure inculpatului dreptul la asistență juridică calificată din partea unui apărător ales sau numit din oficiu. Aplicarea acestei norme procesuale este garantată de prevederile art.322 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de participare a apărătorului ales sau numit și înlocuirea acestuia.

Potrivit materialelor dosarului, la faza urmării penale, M.Bodrug a fost asistat de avocații A.Istrati și S.Caluș, care i-au apărat interesele, fapt confirmat prin mandatele anexate la cauza penală și careva obiecții din partea acestuia în privința avocaților nu au fost înaintate (f.d.57, 81). Ulterior, la examinarea cauzei în prima instanță, avocatul S.Caluș a depus cerere, prin care a informat instanța că nu mai apără interesele inculpatului, astfel instanța, în temeiul art.70 alin.(3) Cod de procedură penală, a solicitat asigurarea inculpatului cu avocat din oficiu (f.d.114, 116). În ședința de judecată, pentru apărarea intereselor inculpatului a parvenit avocatul A.Munteanu, mandatul căruia este anexat la materialele dosarului (f.d.117), prin urmare, în cauză, nu au fost încălcate prevederile art.70 Cod de procedură penală.

Deci, argumentul recurentului, precum că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare și

la accesul liber la justiție, nu poate fi reținut fiind combatut prin materialele cauzei sus menționate.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului, precum că prima instanță a examinat cauza fără citarea legală și audierea inculpatului, fiind încălcate drepturile acestuia la apărare și la accesul liber la justiție, deoarece din materialele cauzei rezultă că s-au întreprins toate măsurile legale privind citarea inculpatului, însă acesta nu s-a prezentat în ședința de judecată din motive necunoscute (f.d.101). La ordonanța procurorului de aducere silită a inculpatului în ședința de judecată, a fost prezentat raportul organului de poliție din 25.09.2012, prin care s-a stabilit că inculpatul nu locuiește pe adresa indicată în dosar, iar conform explicației fratelui acestuia, I.Bodrug din aceeași dată, rezultă că inculpatul este plecat peste hotarele R.Moldova, dar în ce țară se află nu cunoaște (f.d.103-104).

Reieșind din circumstanțele date, la demersul procurorului, prin încheierea din 25.09.2012, inculpatul a fost anunțat în căutare, în legătură cu ce instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în absența acestuia, fiind date citirii declarațiile depuse de M.Bodrug la urmărirea penală, astfel nu se constată încălcarea prevederilor art.371 Cod de procedură penală. Mai mult că, după reținerea inculpatului, acesta a fost adus în fața instanței de apel, unde a dat declarații pe marginea învinuirii imputate, recunoscând parțial vina, și anume în semănarea și cultivarea plantelor ce conțin substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, negînd doar scopul de înstrăinare a acestora, însă totodată susținînd integral declarațiile sale date la urmărirea penală, în care a recunoscut vina, inclusiv și semănarea și cultivarea plantelor ce conțin substanțe narcotice cu scopul înstrăinării lor pentru a primi beneficii.

Prin urmare, trimiterea recurentului la art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală nu poate fi reținută, deoarece din materialele cauzei rezultă că judecarea cauzei a avut loc cu citarea legală a tuturor participanților la proces, inclusiv și a inculpatului M.Bodrug.

Colegiul consideră lipsită de temei afirmația recurentului, precum că la examinarea apelului în instanța de apel inculpatul M.Bodrug a fost audiat superficial, deoarece aceste afirmații se combat prin procesul-verbal de audiere din 27.10.2014, potrivit căruia, după cum s-a menționat mai sus, inculpatul a recunoscut vina și a relatat că a dat declarații la urmărirea penală, pe care le susține pe deplin, a sădit 153 de plante de cînepă în scopuri personale, dar nu a avut intenția de înstrăinare, totodată solicitînd să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă (f.d.194-195). Instanța de apel, la capitolul nerecunoașterii intenției de a înstrăina substanțele narcotice, corect a conchis că acestea sînt date în scopul ameliorării situației și evitării răspunderii penale, deoarece o cantitate atît de mare de marijuana nu poate fi consumată de o singură persoană, asemenea cantități, atît de mari sînt cultivate și prelucrate doar în scop de înstrăinare și primirii de profit. Mai mult că, reieșind din declarațiile inculpatului date la urmărirea penală în prezența avocatului, acesta a recunoscut vina integral, mărturisind că a semănat și cultivat cînepa avînd intenția de a o vinde, deoarece avea nevoie de bani (f.d.61-62).

Neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că la numirea pedepsei inculpatului incorect au fost aplicate prevederile art.84 Cod penal, pe cînd urma a fi aplicate prevederile art.85 Cod penal, deoarece prima instanță, stabilind că infracțiunea în cauză a fost săvîrșită înainte de pronunțarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23.10.2012, corect a aplicat în privința inculpatului prevederile art.84 alin.(4) Cod penal.

În ce privește argumentul, precum că inculpatului la numirea pedepsei nu i-a fost dedus timpul aflării acestuia în stare de arest din 29.12.2011 pînă la 30.01.2012, Colegiul menționează că această omisiune vădită poate fi corectată prin emiterea unei încheieri de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu, în conformitate cu prevederile art.250 Cod de procedură penală sau de judecătorul de instrucție în conformitate cu prevederile art.469 alin.(1) pct.12) – 471 Cod de procedură penală.

Reținînd cele relatate, Colegiul constată că criticile invocate de recurent, precum că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că hotărîrea instanței de apel nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, nu pot fi reținute, pe motiv

că instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciind circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentându-și hotărîrea detaliat, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului și de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii judecătorești și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gherman Eduard în numele inculpatului Bodrug Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2014 în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 22 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu